

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 30. elokuuta 2019
(OR. en)

11814/19

Toimielinten välinen asia:
2019/0175 (NLE)

PECHE 365

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	30. elokuuta 2019
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2019) 380 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON ASETUS eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020 ja asetuksen (EU) 2019/124 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2019) 380 final.

Liite: COM(2019) 380 final

Bryssel 30.8.2019
COM(2019) 380 final

2019/0175 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020 ja asetuksen (EU) 2019/124 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Yhteisestä kalastuspolitiikasta (YKP) 11. joulukuuta 2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti meren elollisia luonnonvaroja on hyödynnettävä siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja suuremmiksi ja pidetään niillä tasoilla. Tärkeä väline näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on kalastusmahdollisuuksien vuosittainen vahvistaminen suurimpien sallittujen saaliiden (TACit) ja kiintiöiden muodossa.

Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta 6. heinäkuuta 2016 annetussa asetuksessa (EU) 2016/1139 täsmennetään vaihteluväleinä ilmoitetut kalastuskuolevuuden arvot, joita käytetään tässä ehdotuksessa YKP:n tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti kestäväen enimmäistuoton toteutumisen ja sen ylläpitämisen osalta.

Tämän ehdotuksen tavoitteena on vahvistaa Itämeren kaupallisesti tärkeimpien kalakantojen kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille vuodeksi 2020. Vuosittain tehtävien TACeja ja kiintiöitä koskevien päätösten yksinkertaistamiseksi ja selventämiseksi on Itämeren kalastusmahdollisuudet vahvistettu vuodesta 2006 alkaen erillisellä asetuksella.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksessa vahvistetaan kiintiöt yhteisestä kalastuspolitiikasta 11. joulukuuta 2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteiden mukaisille tasoille.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotetut toimenpiteet ovat yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen mukaisia ja yhdenmukaisia kestävästä kehityksestä koskevan unionin politiikan kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 43 artiklan 3 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotus kuuluu SEUT-sopimuksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Sen vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Yhteinen kalastuspolitiikka on yhteinen koko unionille. SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaan neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista koskevat toimenpiteet.

Kyseisessä neuvoston asetuksessa jaetaan kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioille. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 6 ja 7 kohdan ja 17 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat vapaasti jakaa mainitut mahdollisuudet eri alueiden tai toimijoiden kesken kyseisissä artikloissa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Jäsenvaltioilla on täten laaja liikkumavara

päätöksissä, jotka koskevat niiden valitsemaa sosiaalista/taloudellista mallia niille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien hyödyntämiseksi.

Ehdotuksella ei ole uusia rahoitusvaikutuksia jäsenvaltioille. Neuvosto antaa tämän asetuksen vuosittain, ja sen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat julkiset ja yksityiset resurssit ovat jo olemassa.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu toimintatapa: asetus.

Tämä kalastuksenhoitoa koskeva ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaan.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Itämeren neuvoa-antavaa toimikuntaa (BSAC) kuultiin yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia vuoden 2020 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta annetun komission tiedonannon (COM(2019) 274 final) pohjalta. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto (ICES) esitteli ehdotuksen tieteellisen perustan. Eri sidosryhmien esittämät alustavat näkökannat otettiin tarpeen mukaan huomioon ehdotuksessa vaikuttamatta kuitenkaan voimassa oleviin politiikkoihin tai heikentämättä herkkien luonnonvarojen tilaa.

Saalisrajoituksia ja kalakantojen tilaa koskevista tieteellisistä lausunnoista keskusteltiin jäsenvaltioiden kanssa myös alueellisissa BALTFISH-foorumissa kesäkuussa 2019.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tieteellisistä järjestöistä on kuultu kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES).

Unioni pyytää ICESiltä tieteellisiä lausuntoja tärkeimmistä kalakannoista vuosittain. Saadut lausunnot kattavat kaikki Itämeren kannat, ja TACEja ehdotetaan kaupallisesti tärkeimmille kannoille (www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx).

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotus on osa pidemmän aikavälin lähestymistapaa, jonka avulla kalastus saadaan vähennettyä ja pysytettyä pitkällä aikavälillä kestävälle tasolle. Tämän lähestymistavan tavoitteena on saavuttaa vakaa pyyntipaine ja suuremmat kiintiöt, ja siten parempi tulotaso kalastajille ja heidän perheilleen. Purettujen saaliiden kasvamisen odotetaan hyödyttävän kalastusala, kuluttajia, jalostus- ja vähittäiskauppa-aloja sekä muita ammatti- ja virkistyskalastuksen liitännäiselinkeinoja.

Itämeren kalastusmahdollisuuksista viime vuosina tehdyillä päätöksillä on onnistuttu saattamaan kalastuskuolevuus TACien vahvistamisajankohdan mukaisille kestäväen enimmäistuoton vaihteluväleille kaikilla kannoilla yhtä kantaa lukuun ottamatta sekä elvyttämään kantoja ja palauttamaan tasapaino kalastuskapasiteetin ja kalastusmahdollisuuksien välille. Valitettavasti Itämeren itäosan turskaan kohdistui voimakas paine vuonna 2019, eikä sen pyynti vastaa kestävä enimmäistuottoa vuonna 2020 eikä todennäköisesti seuraavina vuosina. Näin ollen tarvitaan vielä lisätoimia, jotta kaikki kalakannat, joista osa on edelleen biomassan suhteen turvallisten rajojen alapuolella, saadaan elpymään ja jotta kaikkia kalakantoja hyödynnettäisiin kestävä enimmäistuoton tasolla.

Edellä esitetty huomioon ottaen komission ehdotuksessa vähennetään kalastusmahdollisuuksia Itämeren länsiosan silakan osalta 71 prosenttia, Itämeren keskiosan silakan osalta 10 prosenttia, Pohjanlahden silakan osalta 27 prosenttia, punakampelan osalta

32 prosenttia, pääaltaan lohen osalta 5 prosenttia, kilohailin osalta 25 prosenttia ja Itämeren länsiosan turskan osalta 68 prosenttia. Itämeren itäosan turskan osalta ICES ilmoitti, ettei se pysty toimittamaan vuoden 2020 tahattomia sivusaaliita koskevia lukuja ennen kuin neuvoston on määrä hyväksyä asetus kuluvan vuoden lokakuussa. Komissio arvioi, että itäisen Itämeren turskan kalastusmahdollisuudet ovat vähentyneet. Komission ehdotus lisäisi Riianlahden silakan kalastusmahdollisuuksia 11 prosentilla ja säilyttäisi Suomenlahden lohen kalastusmahdollisuudet ennallaan.

Vuotta koskevien 2020 ehdotusten taloudellinen vaikutus näkyisi näin ollen laivastojen käyttökapasiteetin vähentämisenä kaikissa jäsenvaltioissa. Kaiken kaikkiaan komission ehdotuksesta seuraisi, että Itämeren kalastusmahdollisuuksien taso olisi noin 469 000 tonnia, eli 23,6 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2019. Itämeren monivuotisessa suunnitelmassa (MAP) todetaan, että terveiden kantojen TAC voidaan vahvistaa kestäväen enimmäistuoton mahdollistavan pistearvon yläpuolelle (nk. ylemmälle vaihteluvälille), erityisesti jotta peräkkäisten vuosien välinen vaihtelu voidaan rajoittaa 20 prosenttiin. Komissio ei kuitenkaan ehdota tämän vaihtoehdon käyttämistä, koska läntinen silakkakanta, läntisen ja itäisen Itämeren turskakanta ja kantojen biomassa ovat turvallisten biologisten rajojen alapuolella. Lisäksi kilohailikanta tukeutuu vain yhteen hyvään vuosiluokkaan, minkä vuoksi ICES arvioi biomassan vähenevän tulevina vuosina. Ylemmän vaihteluvälin käyttämiseen liittyy riski siitä, että tilanne heikentyy tulevaisuudessa. Lisäksi ICES antoi Pohjanlahden silakasta varovaisuusperiaatteen mukaisen lausunnon määrittelemättä kestäväen enimmäistuoton vaihteluvälejä. Punakampela on MAP-suunnitelman mukaan sivusaalilaji, jolle ICES ei määrittele kestäväen enimmäistuoton vaihteluvälejä. Lisäksi MAP-suunnitelma mahdollistaa kestäväen enimmäistuoton ylemmän vaihteluvälin käytön terveillä kalakannoilla sekakalastuksessa, kun se on tarpeen YKP:n ja MAP-suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi. Vaikka silakan pyynti on sekakalastusta, komissio ei ehdota ylemmän vaihteluvälin käyttöä Itämeren keskiosan silakan pyyntiin, koska kanta tukeutuu vain yhteen hyvään vuosiluokkaan ja silakkaa saadaan sekakalastuksessa saaliiksi yhdessä turskan kanssa, jonka kanta on heikkenemässä.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksessa säilytetään joustoa sellaisten kiintiöiden vaihtoa koskevien järjestelyjen soveltamisessa, jotka on jo otettu käyttöön edellisten vuosien Itämeren kalastusmahdollisuuksia koskevissa asetuksissa. Ehdotukseen ei ole sisällytetty uusia näkökohtia tai uusia hallintomenettelyjä, jotka saattaisivat lisätä viranomaisten (EU:n tai kansallisten) hallinnollista taakkaa.

Ehdotus koskee vuodeksi 2020 annettavaa vuotuista asetusta eikä sen vuoksi sisällä tarkistuselauseketta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Kalastusmahdollisuuksien käytön seurannasta TACien ja kiintiöiden avulla säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä kalastaville jäsenvaltioille vuodeksi 2020.

Itämeren kalastusta koskeva monivuotinen suunnitelma tuli voimaan 20. heinäkuuta 2016¹. Tämän suunnitelman mukaan kalastusmahdollisuudet on vahvistettava suunnitelman tavoitteiden mukaisesti ja tavoitteena olevan kalastuskuolevuuden vaihteluväleillä, jotka määritellään parhaissa käytettävissä olevissa tieteellisissä lausunnoissa. Erityisesti tulevat kyseeseen ICESin tai vastaavan riippumattoman tieteellisen elimen antamat lausunnot. Tapauksissa, joissa kannan biomassassa on parhaiden tieteellisten lausuntojen mukaisten viitearvojen alapuolella, kalastusmahdollisuudet on määriteltävä tasolle, joka vastaa kalastuskuolevuutta ja jota alennetaan suhteessa kannan biomassan pienenemiseen.

Kalastusmahdollisuudet esitetään asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 1 kohdan (suhteellisen vakauden periaate) ja 16 artiklan 4 kohdan (yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet ja monivuotisissa suunnitelmissa vahvistetut säännöt) mukaisesti.

Venäjän federaation kanssa jaettavien kantojen EU-kiintiöiden vahvistamiseksi ICESin lausunnon mukaisista TAC-määristä vähennettiin tarvittaessa kyseisten kantojen määrät. Jäsenvaltioille myönnetty TACit ja kiintiöt esitetään asetuksen liitteessä.

ICESin arvioima läntisen Itämeren silakkakannan koko alittaa edelleen kutukannan biomassan kynnysarvon (B_{lim}), jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa ICESin arvion mukaan alentua. Silloin kun tieteelliset lausunnot osoittavat kannan olevan B_{lim} -arvoa pienempi, asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklassa edellytetään korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että asianomainen kanta palautetaan nopeasti kestäväen enimmäistuoton mahdollistavalle tasolle. Tällaisen tason saavuttamiseksi kantaa koskevat kalastusmahdollisuudet olisi vahvistettava tasolle, joka vastaa F_{MSY} -arvon ylemmän vaihteluvälin alapuolelle laskettua kalastuskuolevuutta, sekä toteutettava muut korjaavat toimenpiteet. Ottaen huomioon Itämeren länsiosan silakan biomassan vähentymisen komissio esittää, että sovelletaan asetuksen (EU) 2016/1139 4 artiklan 4 kohtaa ja määritellään TAC F_{MSY} -arvon vaihteluvälejä alemmalle tasolle. Komissio ehdottaa, että käytetään alemmaa vaihteluväliä ja pienennetään arvoa edelleen. TAC olisi 2 651 tonnia (-71 %), mikä ICESin mukaan mahdollistaisi sen, että biomassassa on B_{lim} -arvoa suurempi vuoteen 2022 mennessä.

ICES pystyi usean vuoden jälkeen tekemään jälleen analyttisen arvion Itämeren itäosan turskakannasta. ICES ei kuitenkaan pystynyt määrittelemään kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä. ICES arvioi, että kannan koko alitti B_{lim} -arvon ja pysyisi sen alapuolella keskipitkällä aikavälillä, vaikkei kantaa kalastettaisi lainkaan. Tämän vuoksi komissio hyväksyi heinäkuussa 2019 kiireellisiä toimenpiteitä, joilla se päätti kieltää turskanpyynnin kuluvaan vuoden loppuun keskeisillä Itämeren itäosan turskan esiintymisalueilla. Tehokkaampi tapa rajoittaa saaliita on kuitenkin kieltää kohdennettu kalastus ja asettaa hyvin alhainen TAC pelkästään sivusaaliille. Komissio pyysi ICESiltä tarvittavat luvut, mutta ICES ilmoitti, ettei se pysty toimittamaan vuoden 2020 tahattomia sivusaaliita koskevia lukuja ennen kuin neuvoston on määrä hyväksyä asetus kuluvaan vuoden lokakuussa. Komission arvion mukaan itäisen Itämeren turskan kalastusmahdollisuudet ovat vähentyneet [...] prosenttia. Komissio aikoo esittää ehdotuksen vuoden 2020 kalastusmahdollisuuksia koskevan asetuksen muuttamiseksi, kun ICES toimittaa vuoden 2020 tahattomia sivusaaliita koskevat luvut. Kun otetaan huomioon Itämeren itäosan turskakannan

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).

tila sekä ICESin lausunto, jonka mukaan kutualueiden rauhoittamisesta voi olla kannalle lisähyötyä, jota ei voida saavuttaa pelkästään TACeilla (esim. kun rekrytointi lisääntyy onnistuneen kudun ansiosta), nykyistä kesäkudun rauhoittamista pidennetään ja sen soveltamisalaa laajennetaan. Lisäksi virkistyskalastus kielletään, koska saalismääristä tulee huomattavia, kun TAC alennetaan vain sivusaaliita koskevaksi hyvin rajoittavaksi kiintiöksi.

Itämeren keskiosan ja Riianlahden silakkakannoille sekä kilohailille, pääaltaan lohelle ja Itämeren länsiosan turskalle esitetyt TACit vastaavat kestävän enimmäistuoton mukaisia kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) 2016/1139 4 artiklan 3 kohdassa. Pääaltaan lohen osalta Suomi ja Viro pyysivät, että viime vuonna käyttöön otettu rajoitettu alueiden välinen jousto säilytetään seuraavanakin vuonna. Itämeren läntisen turskakannan osalta ICES toteaa, että kannan tilanne on heikko ja heikkenee edelleen, minkä vuoksi pidennetty ja laajennettu talvikudun rauhoitus otetaan uudelleen käyttöön. ICESin mukaan tämä voi tuoda lisähyötyjä, joita ei voida saavuttaa pelkästään TACeilla. Koska virkistyskalastus vaikuttaa osaltaan merkittävästi kalastuskuolevuuteen, virkistyskalastuksen saalisrajaa alennetaan samassa määrin kuin TACia. Lisäksi koska Itämeren itäosan ja länsiosan turskaa esiintyy kumpaakin osa-alueella 24 ja koska heinäkuussa 2019 hyväksyttiin kiireellisiä toimenpiteitä, turskan kohdennettu kalastus kielletään ja ainoastaan tahattomat sivusaaliit ovat sallittuja yli kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannasta osa-alueella 24. Jotta voidaan luoda tasapuoliset toimintaedellytykset Itämeren itäisen turskakannan kalastushoitoalueen kanssa, virkistyskalastus on kielletty yli kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannikosta osa-alueella 24, sillä kyseisillä alueilla esiintyy pääasiassa Itämeren itäosan turskaa.

Punakampelan TAC on saatu yhdistämällä kestävää enimmäistuottoa koskeva lausunto osa-alueiden 21–23 kannan osalta sekä sellaisia kantoja, joiden osalta tiedot ovat puutteelliset, koskeva ICESin lähestymistapa osa-alueiden 24–32 kannan osalta. Suomenlahden loheen ja Pohjanlahden silakkaan sovellettavat TACit vastaavat ICESin lähestymistapaa sellaisia kantoja varten, joita koskevat tiedot ovat puutteelliset.

Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96 otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, kuten 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACeja ja analyyttisiä TACeja koskevat joustosäännökset. TACeja vahvistaessaan neuvosto päättää asetuksen 2 artiklan mukaisesti kannoista, joihin 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta, käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilannetta. Joustojärjestely on sittemmin otettu asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdalla käyttöön kaikkien purkamisvelvoitteen alaisten kantojen osalta. Jotta vältettäisiin liiallinen joustonvara, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkipäisen ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta ja häittäisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista, olisi sen vuoksi tehtävä selväksi, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan vain siinä tapauksessa, etteivät jäsenvaltiot hyödynnä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta.

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020 ja asetuksen (EU) 2019/124 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013¹ 6 artiklassa edellytetään, että otetaan käyttöön säilyttämistoimenpiteitä ottaen huomioon käytettävissä olevat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, mukaan lukien tarvittaessa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) ja muiden neuvoa-antavien elinten laatimat kertomukset sekä asianomaisia maantieteellisiä alueita tai toimivalta-aloja varten perustetuilta neuvoa-antavilta toimikunnilta saadut lausunnot ja jäsenvaltioiden antamat yhteiset suositukset.
- (2) Neuvoston tehtävänä on hyväksyä kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvät toimenpiteet, mukaan lukien tarvittaessa tietyt niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset. Kalastusmahdollisuudet olisi jaettava jäsenvaltioille siten, että varmistetaan kunkin jäsenvaltion kalastustoiminnan suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastuksen osalta ja ottaen asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistetut yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa asetetaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteeksi saavuttaa kestävä enimmäistuoton hyödyntämistaso mahdollisuuksien mukaan vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuonna 2020.
- (4) Suurimmat sallitut saaliit, jäljempänä 'TACit', olisi sen vuoksi vahvistettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti ja saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen perusteella ottaen huomioon biologiset ja sosioekonomiset näkökohdat ja varmistaen samalla eri kalastussektorien välinen oikeudenmukainen kohtelu sekä ottaen huomioon myös näkemykset, jotka on tuotu esiin sidosryhmien kuulemisissa.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1139² vahvistetaan monivuotinen suunnitelma Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta

kantoja hyödyntäviä kalastuksia varten, jäljempänä 'suunnitelma'. Suunnitelmalla pyritään varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan sellaisia tasoja suuremmiksi, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja pidetään tällaisilla tasoilla. Tätä varten tavoitteena oleva, vaihteluväleinä ilmoitettu kalastuskuolevuus on asianomaisten kantojen osalta saavutettava mahdollisimman pian ja asteittain vuoteen 2020 mennessä. Vuonna 2020 sovellettavat Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantojen saalisrajoitukset on syytä vahvistaa siten, että ne vastaavat suunnitelman tavoitteita.

- (6) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) mukaan Itämeren länsiosan silakan biomassassa osa-alueilla 20–24 on edelleen pienempi kuin kutukannan biomassan kynnysarvo (B_{lim}), jonka alittuessa lisääntymiskyky saattaa alentua. Sen vuoksi ICES suosittaa 29 päivänä toukokuuta 2019 antamassaan kantoja koskevassa vuotuisessa lausunnossaan, ettei kyseistä kantaa pyydetä lainkaan. Asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti on toteutettava kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asianomainen kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Lisäksi kyseinen säännös edellyttää muita korjaavia toimenpiteitä. Tätä varten on otettava huomioon yhteisen kalastuspolitiikan yleisten tavoitteiden ja erityisesti suunnitelman tavoitteiden saavuttamisen aikataulu siltä osin, kun kyseessä ovat hyväksytyjen korjaavien toimenpiteiden ennakoitua vaikutukset, mutta samalla on myös pyrittävä varmistamaan taloudellisia, sosiaalisia ja työllisyyteen liittyviä hyötyjä koskevien tavoitteiden saavuttaminen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa säädetyn mukaisesti. Vastaavasti sekä asetuksen (EU) 2016/1139 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti on asianmukaista vahvistaa Itämeren länsiosan silakkaa koskevat kalastusmahdollisuudet kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä alemmalle tasolle, koska tällöin voidaan ottaa huomioon biomassan väheneminen.
- (7) ICES pystyi tekemään analyttisen arvion Itämeren itäosan turskakannasta ensimmäisen kerran moneen vuoteen. ICES arvioi, että biomassassa alitti B_{lim} -arvon ja pysyisi sen alapuolella keskipitkällä aikavälillä, vaikkei kantaa kalastettaisi lainkaan. ICES suosittelee siksi, ettei kantaa pyydetä lainkaan vuonna 2020. ICES ei kuitenkaan pystynyt määrittelemään kalastuskuolevuuden vaihteluvälin arvoja. Kannan arvioinnin perusteella ja reagoidakseen mahdollisimman nopeasti komissio antoi komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1248 Itämeren itäosan turskakannan (*Gadus morhua*) säilymiseen kohdistuvan vakavan uhan lievittämiseksi toteutettavista toimenpiteistä³. Asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuoden 2020 kalastusmahdollisuudet on vahvistettava varmistaen, että kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto.
- (8) Jos Itämeren itäosan turskakannan kalastusmahdollisuudet vahvistetaan tieteellisessä lausunnossa esitetylle tasolle, velvoite purkaa kaikki sekakalastuksen saaliit, Itämeren itäosan turskan sivusaaliit mukaan luettuina, johtaisi pullonkaulalajeina tunnetun ilmiön esiintymiseen. Jotta voitaisiin löytää sopiva tasapaino tilanteessa, jossa kalastusta jatketaan sen keskeyttämisestä mahdollisesti aiheutuvien vakavien sosioekonomisten vaikutusten välttämiseksi mutta jossa on samalla tarpeen varmistaa

monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).

³ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1248, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2019, Itämeren itäosan turskakannan (*Gadus morhua*) säilymiseen kohdistuvan vakavan uhan lievittämiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EUVL L 195, 23.7.2019, s. 2).

kyseisen kannan hyvän biologisen tilan saavuttaminen, ottaen huomioon, että sekakalastuksessa on vaikeaa kalastaa kaikkia kantoja samanaikaisesti kestävää enimmäistuottoa noudattaen, on aiheellista vahvistaa erityinen TAC Itämeren itäosan turskan sivusaaliille. Tämä TAC olisi vahvistettava tasolle, jolla varmistetaan, ettei kuolevuus kasva, ja joka kannustaa parantamaan valikoivuutta ja välttämään ei-toivottuja saaliita.

- (9) Lisäksi asetuksen (EU) 2016/1139 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti on toteutettava muita korjaavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kanta palautetaan nopeasti sellaista tasoa suuremmaksi, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto. Tieteellisten lausuntojen mukaan erityisesti kutualueiden rauhoittamisesta voi olla kannalle lisähyötyä, jota ei voida saavuttaa pelkästään TACeilla, esimerkiksi kun rekrytointi lisääntyy onnistuneen kudun ansiosta. Itämeren itäosan turskakannan tilan vuoksi on aiheellista pidentää nykyistä Itämeren itäosan turskan kesäkudun rauhoittamista ja laajentaa sen soveltamisalaa. Lisäksi tieteelliset lausunnot osoittavat, että Itämeren itäosan turskan virkistyskalastuksen suhteellinen merkitys riippuu TAC-tasosta. Näin ollen katsotaan, että koska TAC pienenee hyvin merkittävästi, virkistyskalastuksessa pyydetystä määrästä tulee huomattavia. Sen vuoksi on aiheellista kieltää turskan virkistyskalastus osa-alueilla 25 ja 26, joissa Itämeren itäosan turskaa esiintyy eniten.
- (10) Itämeren länsiosan turskakannan osalta tieteellisissä lausunnoissa tuodaan esille, että virkistyskalastus vaikuttaa merkittäväällä tavalla kannan kalastuskuolevuuteen kokonaisuudessaan. Kannan nykyinen tilanne ja TACin pienentäminen huomioon ottaen on aiheellista alentaa kalastajakohtaista päivittäistä saalisrajoitusta. Tämä ei vaikuta suhteellisen vakauden periaatteeseen, jota sovelletaan kaupalliseen kalastustoimintaan. Lisäksi tieteelliset lausunnot osoittavat, että läntistä ja itäistä turskakantaa esiintyy kumpaakin osa-alueella 24. Itäisen turskakannan suojelemiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi Itämeren itäosan turskakannan kalastushoitoalueen kanssa on aiheellista rajoittaa TACin käyttö osa-alueella 24 turskan sivusaaliisiin, lukuun ottamatta pienimuotoista rannikkokalastusta, jota harjoitetaan passiivisilla pyydyksillä enintään kuuden meripeninkulman etäisyydellä rannasta sijaitsevilla alueilla, joilla veden syvyys on alle 20 metriä, sillä näillä matalilla rannikkoalueilla hallitsevana on läntinen turska. Sen vuoksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi osa-alueiden 25 ja 26 kanssa turskan virkistyskalastus osa-alueella 24 olisi kiellettävä yli kuuden meripeninkulman päässä rannikosta. Kun otetaan huomioon kannan heikko tila ja tieteelliset lausunnot, joiden mukaan erityisesti kutualueiden rauhoittamisesta voi olla kannalle lisähyötyä, jota ei voida saavuttaa pelkästään TACeilla, esimerkiksi kun rekrytointi lisääntyy onnistuneen kudun ansiosta, talvikudun rauhoitus on aiheellista ottaa uudelleen käyttöön.
- (11) Rannikkokalastusmahdollisuuksien täysimääräisen käytön takaamiseksi on aiheellista ottaa lohen osalta käyttöön rajoitettu alueiden välinen jousto ICES-osa-alueilta 22–31 ICES-osa-alueelle 32 joustoäyryntäjä jäsenvaltiolle.
- (12) ICESin lausunnon mukaan 32 prosenttia lohenkalastuksen saaliista ilmoitetaan virheellisesti, erityisesti meritaimensaaliina. Koska Itämerellä suurin osa meritaimenesta pyydetään rannikkoalueilta, meritaimenen kalastus on aiheellista kieltää yli neljän meripeninkulman päässä ja rajoittaa meritaimenen sivusaaliit kolmeen prosenttiin meritaimenen ja lohen kokonaissaaliista; tämän pitäisi osaltaan estää lohisaaliiden ilmoittamista virheellisesti meritaimensaaliina.

- (13) Tässä asetuksessa vahvistettujen kalastusmahdollisuuksien käyttöön sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009⁴ ja erityisesti sen 33 ja 34 artiklaa, jotka koskevat saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaamista sekä kalastusmahdollisuuksien loppuun käyttämistä koskevien tietojen toimittamista komissiolle. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi täsmennettävä koodit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä niiden lähettäessä komissiolle tietoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kantojen puretuista saaliista.
- (14) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 847/96⁵ otettiin käyttöön TACien vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyviä lisäedellytyksiä, mukaan lukien 3 ja 4 artiklan mukaiset varo-TACEja ja analyttisiä TACEja koskevat joustosäännökset. Kyseisen asetuksen 2 artiklan mukaan neuvosto päättää TACEja vahvistettaessa kannoista, joihin 3 tai 4 artiklaa ei sovelleta, käyttäen perustana erityisesti kantojen biologista tilaa. Sen jälkeen otettiin asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdalla käyttöön kaikkia purkamisvelvoitteen alaisia kantoja koskeva vuotuinen joustomekanismi. Jotta näin ollen vältettäisiin liiallinen jousto, joka heikentäisi meren elollisten luonnonvarojen järkipäisyyden ja vastuullisen hyödyntämisen periaatetta, häittäisi yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamista ja heikentäisi kantojen biologista tilannetta, olisi vahvistettava, että asetuksen (EY) N:o 847/96 3 ja 4 artiklaa sovelletaan analyttisiin TACEihin vain siinä tapauksessa, ettei asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta hyödynnetä.
- (15) Uusien tieteellisten lausuntojen perusteella harmaaturskan alustava TAC olisi ICES-alueella 3a sekä unionin vesillä ICES-alueella 2a ja ICES-suuralueella 4 vahvistettava 1 päivän marraskuuta 2019 ja 31 päivän lokakuuta 2020 väliseksi ajaksi.
- (16) Jotta kalastustoiminta ei keskeytyisi ja jotta turvattaisiin unionin kalastajien toimeentulo, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2020. Tätä asetusta olisi kuitenkin sovellettava harmaaturskaan ICES-alueella 3a sekä unionin vesillä ICES-alueella 2a ja ICES-suuralueella 4 1 päivästä marraskuuta 2019 31 päivään lokakuuta 2020. Asian kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi sen jälkeen, kun se on julkaistu,

⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 847/96, annettu 6 päivänä toukokuuta 1996, TACien ja kiintiöiden vuosittaiseen hallinnoimiseen liittyvien lisäedellytysten käyttöönottoamisesta (EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuudet Itämerellä vuodeksi 2020 ja muutetaan tiettyjä asetuksella (EU) 2019/124⁶ vahvistettuja, muilla vesillä sovellettavia kalastusmahdollisuuksia.

2 artikla

Soveltoamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan Itämerellä toimiviin unionin kalastusalueisiin.
2. Tätä asetusta sovelletaan myös virkistyskalastukseen, jos se mainitaan nimenomaisesti asiaa koskevissa säännöksissä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklassa säädettyjä määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (1) 'osa-alueella' neuvoston asetuksen (EY) N:o 218/2009⁷ liitteessä III määriteltyä Itämeren ICES-osa-alueita;
- (2) 'suurimmalla sallitulla saaliilla' (TAC) määrää, jonka verran kutakin kantaa voidaan pyytää vuoden aikana;
- (3) 'kiintiöllä' unionille, jäsenvaltiolle tai kolmannelle maalle myönnettyä osuutta TACista;
- (4) 'virkistyskalastuksella' muuta kuin kaupallista kalastustoimintaa, jossa meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään esimerkiksi virkistys-, matkailu- tai urheilutarkoituksiin.

⁶ Neuvoston asetus (EU) 2019/124, annettu 30 päivänä tammikuuta 2019, unionin vesillä ja unionin kalastusalueisiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2019 (EUVL L 29, 31.1.2019, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 218/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Koillis-Atlantilla kalastavien jäsenvaltioiden nimellissaaliiden määriä koskevien tilastojen toimittamisesta (uudelleenlaadittu toisinto) (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 70).

II LUKU

KALASTUSMAHDOLLISUUDET

4 artikla

TACit ja niiden jakaminen

TACit, kiintiöt sekä tarvittaessa niihin toiminnallisesti liittyvät edellytykset vahvistetaan liitteessä.

5 artikla

Kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevat erityiset säännökset

Tässä asetuksessa vahvistettu kalastusmahdollisuuksien jakaminen jäsenvaltioiden kesken ei rajoita seuraavien soveltamista:

- (a) asetuksen (EU) N:o 1380/2013 16 artiklan 8 kohdan nojalla tehtävät vaihdot;
- (b) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 37 artiklan mukaisesti tehtävät vähennykset ja uudelleen jakamiset;
- (c) asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti sallittavat saaliiden lisäpurkamiset;
- (d) asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklan mukaisesti pidätetyt tai asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti siirretyt määrät;
- (e) asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 ja 107 artiklan nojalla tehtävät alentamiset.

6 artikla

Saaliiden ja sivusaaliiden aluksesta purkamista koskevat edellytykset

Sellaiset muiden kuin kohdelajien kannat, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa turvallisissa biologisissa rajoissa ja joiden osalta voidaan poiketa velvoitteesta lukea saaliit asianomaisiin kiintiöihin, yksilöidään tämän asetuksen liitteessä.

7 artikla

Turskan virkistyskalastusta koskevat toimenpiteet osa-alueilla 22-26

1. Virkistyskalastuksessa osa-alueilla 22–24 yksi kalastaja saa pitää hallussaan enintään kahta turskayksilöä päivässä.
2. Kielletään virkistyskalastus osa-alueella 24 yli kuuden meripeninkulman etäisyydellä perusviivoista ja osa-alueilla 25 ja 26.
3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät estä tiukempien kansallisten toimenpiteiden soveltamista.

8 artikla

Meritaimenen ja lohen kalastusta koskevat toimenpiteet osa-alueilla 22–32

1. Osa-alueilla 22–32 meritaimenen kalastaminen neljää meripeninkulmaa kauempana perusviivoilta mitattuna on kalastusaluksilta kiellettyä 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2020. Näillä vesillä meritaimenen sivusaaliiden osuus ei lohen kalastuksessa saa missään vaiheessa kalastuksen aikana tai purettaessa saalista kunkin pyyntimatkan jälkeen ylittää kolmea prosenttia lohen ja meritaimenen kokonaissaaliista. Näillä vesillä lohta pyytävien alusten päälliköiden on varmistettava, että jäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat valvoa niiden kalastustoimintaa milloin tahansa. Tätä varten kyseisillä kalastusaluksilla voi olla esimerkiksi alusten satelliittiseurantajärjestelmä (VMS) tai valvontaviranomaisen sertifioima vastaava sähköinen seurantajärjestelmä.
2. Edellä oleva 1 kohta ei estä tiukempien kansallisten toimenpiteiden soveltamista.

9 artikla

Joustomahdollisuus

1. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan varo-TACEja, ja mainitun asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 4 artiklaa on sovellettava kantoihin, joihin sovelletaan analyyttistä TACia, jollei tämän asetuksen liitteessä toisin säädetä.
2. Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 4 artiklaa ei sovelleta, jos jäsenvaltio hyödyntää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdassa säädettyä vuosittaista joustomahdollisuutta.

10 artikla

Tietojen toimittaminen

Kun jäsenvaltiot lähettävät komissiolle kalakantojen pyydettyjen tai purettujen saaliiden määriin liittyviä tietoja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 33 ja 34 artiklan mukaisesti, niiden on käytettävä tämän asetuksen liitteessä vahvistettuja kantojen koodeja.

III LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

Asetuksen (EU) N:o 2019/124 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EU) 2019/124 liite I A seuraavasti:

Korvataan harmaaturskan ja sen kanssa saatujen sivusaaliiden kalastusmahdollisuustaulukko ICES-alueella 3a sekä unionin vesillä ICES-alueella 2a ja ICES-suuralueella 4 seuraavasti:

Laji:	Harmaaturska ja sen kanssa saadut sivusaaliit		Alue:	3a; unionin vedet alueilla 2a ja 4
	Trisopterus esmarkii			(NOP/2A3A4.)
Vuosi	2019	2020	Analyttinen TAC	
Tanska	54 949	(1)(3) p.m.	(6)	Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.
Saksa	11	(1)(2)(3) p.m.	(6)	Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.
Alankomaat	40	(1)(2)(3) p.m.	(6)	
Unioni	55 000	(1)(3) p.m.	(6)	
Norja	14 500	(4) p.m.		
Färsaaret	5 000	(5) p.m.		
TAC	Ei sovelleta	Ei sovelleta		

(1)

Kiintiöstä saa olla koljan ja valkoturskan sivusaaliita enintään 5 prosenttia (OT2/*2A3A4). Koljan ja valkoturskan sivusaaliit, jotka luetaan kiintiöön tämän säännöksen nojalla, ja niiden lajien sivusaaliit, jotka luetaan kiintiöön asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 8 kohdan nojalla, saavat yhteenlaskettuna olla enintään 9 prosenttia kiintiöstä.

(2)

Kiintiöön saa pyytää ainoastaan ICES-alueilla 2a, 3a ja 4 sijaitsevilla unionin vesillä.

(3)

Unionin kiintiöön saa pyytää vain 1. marraskuuta 2018 ja 31. lokakuuta 2019 välisenä aikana.

(4)

Käytettävä lajittelulaitetta.

(5)

Käytettävä lajittelulaitetta. Mukaan lukien enintään 15 prosenttia tahattomia sivusaaliita (NOP/*2A3A4), jotka luetaan tähän kiintiöön.

(6)

Unionin kiintiöön saa pyytää 1. marraskuuta 2019 ja 31. lokakuuta 2020 välisenä aikana.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2020, lukuun ottamatta 11 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivän marraskuuta 2019 ja 31 päivän lokakuuta 2020 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja